

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἰὼν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα κα'ὶ στὸ χέρι.

Εἰκοστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Τρίτῃ τοῦ Δεκεμβρίου καὶ δεκάτῃ,
συγχαίρουσιν τὴν Σταμποῦλ λαοὶ καὶ κράτη.

Τῆς Τουρκίας ἡ Βουλὴ κί' ἡ χάρις τοῦ Φα σουλῆ.

Φ.— Πάλι 'στὴν Σταμποῦλ γυρίζω
καὶ γιὰ Σύνταγμα γκαρίζω
καὶ τὸ φέσι μου πετῶ.

Πάλι μ' αἰσθημα μεγάλο
Νεοτούρκων κλέη ψάλλω
κί' ὅλο τοὺς χειροκροτῶ.

Ἦλθε τώρα τέλος πάντων, Περικλέτο σεδνταλή,
τῆς Τουρκίας ἡ Βουλὴ,
καὶ φυλῶν ποικίλα πλήθη
δλέπω γύρω κεχηγνῶς,
καὶ τὸ μέγα γεγονός
πανταχοῦ διελαλήθη.

Ἦλθε τέλος ἡ Βουλὴ...
κάθε γένος καὶ φυλὴ
τί χαρὰ μεγάλη ποῦχει.

Τὴν 'χαιρέτησαν καὶ Βάρδοι,
τῆς Ἀγγλίας 'Εδουάρδοι,
καὶ Κουδέρνα καὶ σκηπτοῦχοι.

Εἰς αὐτὴν προσέχουν τώρα,
Περικλέταρε μπουρμά...
κί' ἡ 'δική μας λιμαδόρα
τὴν 'χαιρέτησε θερμά.

Γι' αὐτὴν μονάχα συζητοῦν
κί' ἀπὸ παντοῦ τὴν χαιρετοῦν,
κί' ἀμυγδαλοσακίσματα
τῆς στέλλουν χαιρετίσματα.

Κί' ἐγὼ τῆς κάνω τεμενᾶ
κί' ἐμπρὸς τῆς σκύδω ταπεινά,
κί' ἐγὼ πανηγυρίζω.

Ἔτος χίλις κί' ὀκτὼ κί' ἐνιχκόσια,
νέα δρᾶτις Ρωμηῶν μετὰ τὴν γλῶττα.

Χίλις κί' ἐξήντα τρία,
παντοῦ Τουρκολατρεία.

Κί' ἐγὼ τὴν δρᾶσιν τῆς τιμῶν
μεγάλα καὶ κατὰ θυμὸν
καὶ φρένα μερμηρίζω.

Γιὰ τῆς Τουρκίας τὸ Σύνταγμα τὸ τρισευλογημένο
ψάλλε καὶ πάλι, Περικλή, μεγάλα νικητήρια...
ποῖος εἶδε θηλυκὸ παπᾶ καὶ διάκο γκαστρωμένο;
ποῖος εἶδε κί' ἕναν Πατισᾶχ ν' ἀνοίγῃ Βουλευτήρια;

Ποῖος εἶδε καὶ τὸν Χαζρετλοῦ, ποῦναι τοῦ κόσμου σκέπη,
νὰ λησμονῇ, βρὲ Περικλή, χαφιέδες καὶ σπιούνους,
καὶ μ' εὐχαρίστησι πολλὴ τριγύρω του νὰ βλέπῃ
τοὺς βουληφόρους τῶν φυλῶν καὶ τοὺς ἀντιμουτσούνους;

Μὲ τοὺς κρότους τῶν τυμπάνων
βλέπω τὸν Χαμίτ Σουλτάνον,
Περικλὴ σαποκοιζά.

Τρέχει μὲ στολὴ μεγάλη
λόγο 'στὴ Βουλὴ νὰ βγάλῃ
σὰν τῶν Ροῦμ τὸν Βασιλεῖα.

Δοξασμένο τῶνομά του...
κί' ὁ Μπουρχανεδὶν σιμά του
μετὰ τοῦ Κιζιλή Πασσᾶ.

Τὸν προσμένουνε Βουλαῖς
κί' ἀπ' ὀπίσω τοῦ φυλαῖς
τοῦ φωνάζουνε: χιασσά.

Δίχως νάχη κουσφοδία
μὲ περίφημο μανδύα
τυλιγμένος τραγογένῃ.
'στὸν Ντολμά—Μπαξέ πηγαινέι.

Μὲς 'στὴ μυρμηκία τοῦ κόσμου
μὲ τὰ μάξι παραχωρεῖ
καὶ νομίζω πάλι ἐμπρὸς μου
πῶς κυττάζω τὸν Σουρή.

Πῶς τοῦ μοιάζει καί 'στὰ γένετα, πῶς τοῦ μοιάζει καί 'στὴ φά-
τὸν πολυχρονοῦν Στρατοὶ (τσα...

και Χανούμισαις αφράταις κι' Οδαλίσαις σαν μπουγάτσα
δός του ρίχνουν κομψέτι.

Κυττάζω χείλη γουδζέ λέπ,
κυττάζω χείλη σεκέρ λέπ,
πούναι κι' από το Γούναρη την ζάχαρη γλυκύτερα,
και τώρα με το Σύνταγμα δεν τρών σαν πρώτα πίτερα,

Μία σαν μουχαλεμπι
σκούζει με το παραπάνω:
θέσι θέσι στον Σουλτάνο
μέσα στης Βουλαίς να μπη.

Βουλευτήρια ν' ανοίξη,
την αντίδρασι να πνίξη
και τον κάθε πονηρό.

Νάναι Πατισάχ με γνώσι,
και σιγά με τον καιρό
ψήφο και σ' έμας να δώση.

Καιρός είναι πιά κι' έμεις
να γενούμε Λαίδες, Μίς,
και της Δόντρας σωφραζέταις
και να θιάζουμε γαζέταις.

Μες' στα χρόνια τὰ μεγάλα
καιρός είναι κι' ή Τουρκάλα
σε Βουλαίς να παραδράση.

Και καθείς' Αγάς τρανός
να κυττάζη ταπεινώς
της Χανούμ από καφάσι.

Θέλομε χειραφέτησι
κι' έχουμε τώ απαιτησι
να μάς δοθούν, Καλίφη,
καθώς' στους άνδρας ψήφοι.

Τέτοια που λές, άχμάνη,
πολλαίς Χανούμ φονάζουν,
και κατά γής τινάζουν
πασούμι και γιασμαί.

Κι' ο Πατισάχ εκείνος ο Συνταγματικός
παράποτε γλυκός
άκούει των Χανούμ παράπονα πολλά
και θέλωντας και μη με της Χανούμ γελά.

Και μ' ένα τόνον πρᾶον, μειλίχιον, γλυκύν,
πρός τας' Οθωμανίδας
υπόσχεται και ψήφον κι' έδραν βουλευτικήν
και σήκωμα σανίδας.

Αρχίζει το σωτήριο των Τούρκων Βουλευτήριο.

Χαίρε, μεδζλίσι μεμπουσάν, χαίρε, Βουλή μεγάλη,
που Δύσεως κι' Ανατολής γανόνεις το κεφάλι.
Μπαίνω' στο Κοινοβούλιον με γλώσσα σαν φαλλίδι...
να κι' ο δικός μας βουλευτάι... βλέπω τον Καρολίδη...

να κι' ο Κοσμίδης της Σταμπούλ, κι' αλάρω και τον Κάνδη
κι' απ' το Βερούτι μερικους κι' από την Σαμαρνάνη.

Να κι' άλλοι βουλευφόροι μας, δλοι παιάνας ψάλλον,
αλλά κι' ο Σάλτας είν' έδω, που θέλουν να τον θγᾶλουν,
γιατί δεν ξέρει Τούρκικα, θρέ Περικλέτο νάνε,
και τοῦτο, καθώς λέγεται, σάλτο μορτάλε θάναι.

Πέρνω και Τούρκους' στο κοντό,
μα κι' Αρμενίους συναντώ,
τον κύριον' Ανανιάν,
τον κύριον' Αρτανιάν.

Βλέπω ταιγύρω μου χαζά
και τον Ένδερ και τον Ριζά.
Ζουάβοι μεγαλόσωμοι θαδίζουν ελαφροί,
μα βλέπω και σπουδαίους
της Χάδρας' Ιουδαίους,
τον' Αδραάμ, τον' Ιακώβ, τον Χάμ, τον Πετεφρή.

Είς της Τουρκιάς τον κολασόν
Βαδελ και σύγχυσις γλωσσών,
κι' είδα που λές, ρούλεν κι' αφίρ,
κι' όλους τους Πρέσβεις τους Σεφίρ.

Μες' στο σπρωξίδι των φυλών εγνώρισα, μισκίνη,
κι' έναν κουφό και δρο γκαθούς,
εγνώρισα και παλαβούς
και τον Παλαβιτσίνη.

Στης Βουλής τὰ θεωρεία, δηλαδή' στα μπαλκονάρ
ήσαν και καλαμαράδες,
και Χανούμισαις κυράδες,
κι' Εδρωπαίαις φακλανάρ.

Και' θυμήθηκα τον Κόντε, που με τόσην συστολήν
έξεφράσθη' στην Βουλήν
πώς ή πρώτη τρυφερότης της καρδιάς του παρεγράφη
κι' είναι πλέον για το ράφι.

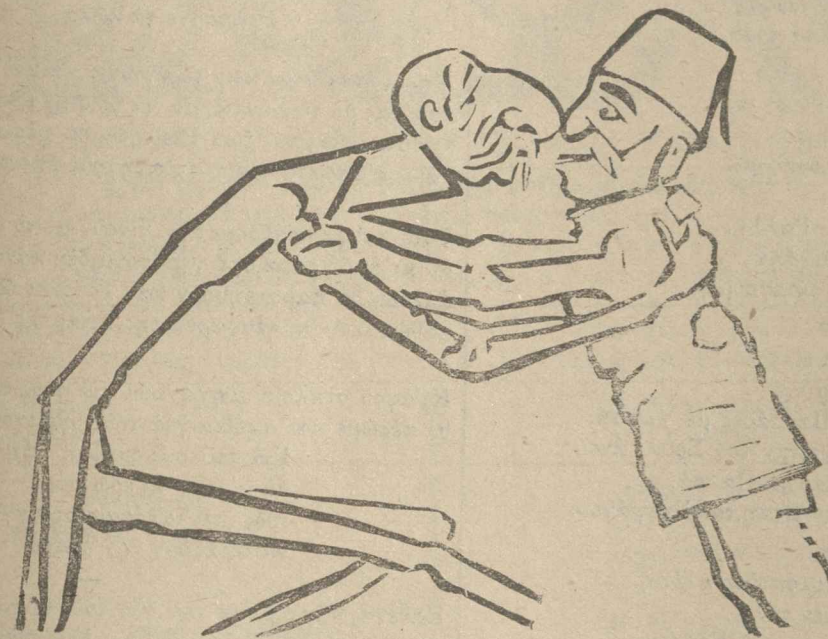
Για το Σύνταγμα' μιλούνε και Σοφτάδες διαδασμένα
κι' Ουλεμάδες με καλέμια,
και για την δεδηλωμένη
συζητούν και' στα χαρέμια.

Μεγαλύνω την Τουρκίαν την Κοινοβουλευτικήν,
δμως, Περικλή, δεν είδα
την ελάσσονα μερίδα,
και την μείζονα τοῦ Ράλλη την αξιοματικήν.

Μέσα κι' έξω της Βουλής
πηλαλούν διαγγελαίς,
μα κι' ευνούχοι της Αύλης.

Έμβρόντητοι προσέρχονται και βουλευταί πολλοί
που με το χείρ κι' έδετ ζούν, με τᾶχι και το ναί,
και μ' έρωτούσαν: Σύνταγμα τί τάχατε δηλοί;
το ν' ασφαλίξης σύνταξιν από τον Χαζινέ.

Βεβαίως είναι λατρευτό,
τζάνουμ, το Παρλαμέντο,
μα γίνεται κι' ήφλος μ' αυτό,
τουτέστι φαλιμέντο.

Από Βεζύρηδες βαρδάτοι
ο Κράμηλ με τον Κορφάτη.

Ναι μεν μάς σώζει σε πολλά με ρητορείαν γλώσσης,
με πόδια και με χέρια,
μα προκαλεί και νουμάς, συχνάς διαδηλώσεις
με ξύλα και μαδέρια.

Ναι μεν συμβαίνει κάποτε και κωλυσιεργία,
μα κι' όλοι σκούζουν λέρ μπαλέρ
κι' όλοι ζητούν ναζαρετλέρ,
τουτέστιν Υπουργεία.

Να τεκλιφ έπερωτήσεις,
να μπελήγ και συζητήσεις,
όλο μουπαχασαλάρ
με μαγκούραις σοπαλάρ
και με κλώτσους κακμαλάρ,
μα και με γροθιαίς γιουμουρκ,
κι' ελόένα, τράκα τρούκ.

Είσαι γαίδαρος έσσεκ, είσαι και τουμουζ γουρούνι,
και παλεύουν και κλωτσᾶν,
κι' άδικα βαρεί το τσάν,
σαν να λέμε το κουδούνι.

Μάθετε σεις, αδιάδαστοι, και σεις οι διαδασμένοι
πώς Σύνταγμα σημαίνει
το πάντοτε συντάττεσθαι μαζί με τὰ Ντοβλέτια,
γιατί με τοῦτα ταινὰ θά' ήγητε και ρισβέτια.

Σιμτάτε, φιλελεύθεροι, Νεότουρκοι πολίται,
και' στης Βουλής την έναρξιν μετ' αλλοφύλων χαίρετε,

κι' αν παρὰ Τούρκους χουριγέτ ή' λευθεριά καλείται,
δμως έπιχορήγησις παρ' Έλλησι προφέρεται.

Η μεν' δική σας χουριγέτ ευνούχους καταργεί
και μυστικούς χαφιέδες,
ή δε' δική μας χουριγέτ' στους' άλλους χουρηγεί
μπάζισια και λουφέδες.

Σας μακαρίζουν πάντες κι' οι Μααθόνεράχοι,
έλατε σε καθέδρας βουλευτικές άθρα...
μακάριος εκείνος, που δύο γλώσσας θάχη,
την μία για να λήη, την άλλή για να τρώη.

Τώρα θά' φημισήτε
και σεις στην αίλουμένην,
τώρα θά' δοξαθήτε
με την δεδηλωμένην.

Θά' πάθετε και σεις, σαν κι' έμεις ναντίαν
με την τεκμιλιέτ, την άλλως άπαρτίαν,
κι' ένοστάσεις ήτράς θά' κάνουν οι νταήδες,
μα και μπουτούν γκεδέ, μεγάλας παννυχίδες,
που θά' μιλούν πολλά για της παρουνχίδες.

Συμφώνως με το Σύνταγμα μαζί μας να χαρμάσθε
και μακαρίως σαν κι' έμας' στας έδρας να κοιμάσθε,
και πάντα να σαρκάζετε' στας ώρας της χωνεύσεως
τους λόγους της άξι-ταράφτης αντιπολιτεύσεως.

Μη ταιαύτας έγτολάς
και χρησίμους συμβουλάς

παραδλέψετε ποτέ,
τῆς Τουρκίας βουλευταί,
καὶ θωπεύοντες τὴν κάλπην, ὅπου λέγεται κουτοῦ,
τρώτε πίνετε μαζί μας στήν ὑγείαν τοῦ κουτοῦ.

Εἶναι, τζάνουμ, ἡ Βουλὴ
πράγμα ζόρικο πολὺ.
Θέλει γνῶσι, θέλει γλῶσσα,
τσελικάδες κι' ἄλλα τόσα.

Μὴ σοῦ φαίνεται, Τουρκιά,
μόνο χαζιρομπουκιά
κι' ἔτοιμο ραχάτ-λουκοῦμι.

Θέλει Κόντε, θέλει Ράλλη,
θέλει καὶ Μαυρομιχάλη,
Γιαπωνέζους καὶ Δραγούμη.

Τέτοια τοὺς εἶπα, φίλε
τῶν Ἀθηνῶν στωμύλε,
καὶ δὸς τοῦ κι' ἐμπαινόγειναν Πασσάδες με χρυσά,
ὅποτεν — ὦ! τοῦ θαύματος! — κατόπιν τοῦ Σουλτάνου
ὁ Θεοτόκης πρόβαλε με τὸν Κιαμήλ Πασσά,
τὸν Μπαλτατζή, τὸν Γούναρη, τὸν Στάη, τὸν Στεφάνου.

Κι' ἐνφ' στὸ Κοινοβούλιον λαμποκοποῦσαν ξίφη
κι' οἱ πρῶτοι τῶν ἐν τέλει,
ὁ Τελετάρχης ὁ Τζεβάτ ἐκ μέρους τοῦ Καλίφη
τὸν λόγον ἀπαγγέλλει.

Ὁ λόγος ὁ Σουλτανικὸς σπουδαῖος καὶ σημαντικὸς.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς κυττάζω συνηγμένους
τοὺς διαφόρους βουλευτὰς κάθε φυλῆς καὶ γένους,
κι' ἂν κάλπηδες στής ἐκλογαῖς ἐδῆκανε μεγάλοι
παρανομίαις σὰν κι' αὐταῖς κι' οἱ Ροῦμ τῆς κάνουν κι' ἄλλοι.

Γιαγνὶς ὅλντοῦ, φωνάξετε, κι' ἄς χάσκουν οἱ κουτοί,
κι' ἄς πᾶν πικρὰ παράπονα νὰ κάνουν στὸν Κατῆ.
Χαῖρ ὁλὰ... σὰς χαιρετῶ σφικτὰ χειροπιασμένους,
κι' ἐλπίζω σ' ἄλλαις ἐκλογαῖς νὰ δῶ καὶ πεθαμμένους.

Πολλὰ θὰ μᾶς σκαρώσῃ τὸ νέο τὸ Ντοβλέτι,
ἀρτίκ θὰ γίνῃ, τζάνουμ, μέγας χαλασμός,
κι' ἂν μ' ἐλλειμμα μεγάλο γεννᾷ πολὺ σεκλέτι
κι' ὁ τοῦ δικοῦ μας κράτους προϋπολογισμός,
πικραὶς γι' αὐτὸ καὶ πόνους μὴν ἔχετε κρυφοὺς
κι' εὐθὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος καλέσετε σοφοὺς.

Γνωρίζουν σὰν σοφοὶ κι' εἰδήμονες ἐκεῖνοι
πὼς ἔλλειμα ἔμπορεῖ περισσεύμα νὰ γίνῃ.
Τοὺς λὲν γιὰ τέτοιαις τέχναις μαρζόλους ξικανούς
κι' ἂν ὁ παρὰς τοὺς λείπη τοὺς περισσεύει νοῦς.

Τὴν οὐχουδέτ, τὴν ἀδαλὲτ κάθε Πασσὰς κηρύττει,
καὶ τὰ καθούκια τὰ φηλὰ θ' ἀλλάξουνε τοῦ κλήρου,
κι' ἂν τίποτα δὲν λέγεται στὸν λόγο γιὰ τὴν Κρήτη
ὅμως θὰ γίνῃ ζήτημα κι' ἡ Σοῦδα τοῦ Φαλήρου.

Ἀρτίκ θὰ δοῦμε πράγματα καὶ θαύματα θαυμάτων
κι' ἀπὸ τοὺς Ροῦμ θὰ μάθουμε περὶ διὰ γραμμάτων,
πὼς τὰ παιδιὰ πρῶτ' πρῶτ' νὰ τρέχουν στὰ Σχολεῖα
καὶ πὼς τὸν χρόνο τρεῖς φοραὶς ν' ἀλλάζουνε βιβλία.

Καὶ πὼς με τὴν γυμναστική
νὰ πάθουν κήλαις ὄλα,
καὶ τέλος στήν Ἀμερικὴ
ν' ἀφήσουνε τὰ κῶλα.

Μπουνάτσ' στὸν καχπέ-ντουγιὰ, μὰ καί στὸ κράτος ὄλα,
καθένας με τὸ Σύνταγμα θὰ ὀρίσῃ τὰ νερά του,
κι' ἀστακομάχους τῶν Ρωμηῶν θὰ φέρωμε γιὰ Στόλο
καὶ γιὰ Στρατὸ τρεῖς στρατηγούς ἀπὸ τοῦ Ζαχαράτου.

Ἰστὲ καὶ σιδηρόδρομοι θὰ γίνουν με τὸ ζόρι,
ἂν κι' ἀπὸ γρόσα, βρὲ γιαβρούμ, δὲν κάνωμε σεφτέ,
ἀλλέως θὰ παραιτηθοῦν καὶ Τοῦρκοι δουληφόροι
καθὼς ἐκεῖν' οἱ τέσσαρες τῆς Σπάρτης βουλευταί.

Κι' ἀφοῦ σταλοῦν μηχανικοὶ γιὰ τοὺς σιδηροδρόμους
θὰ φέρωμε καὶ σχέδια γιὰ τοὺς ὑγειονόμους.

Γιὰ τοὺς σκέψεις ὑψηλαῖς
θὰ γίνουν κι' ἐδῶ πέρα
πὼς πεντακόσαις στρογγυλαῖς
νὰ δαγάζουν τὴν ἡμέρα.

Καθένας θάχῃ μέσα τοῦ γιὰ τοὺς θεσμοὺς γιαγκίνι,
μὰ καὶ γιὰ μᾶς ἡ ζάχαρη μεγάλως θὰ φτηνῇ,
ἀλλ' ὅμως εἰς τὸν φωτισμὸ βαρὺ θὰ βάλουν φόρο,
γιατὶ μ' αὐτὸν ὁ Χαζινὲς θὰ κάνῃ μπάρμπα — ντόρο.
Κι' ἔτσι θὰ τρώγεται, κουζούμ, κι' ἡ ζάχαρη φτηνὰ,
κι' οἱ Ροῦμ θὰ ζαχαρώνουνε μ' ἐμᾶς στὰ σκοτεινά.

Τσίροι θὰ μείνουν ἀχαρμνοὶ κι' οἱ τοῦ Γιλδίς φαγάδες
καὶ θὰ γενοῦν ἐπίστρατοι κι' ὅλ' οἱ Κισλαραγάδες.
Κι' ὅποιος με πίστιν πάντοτε τηρεῖ τὰ καθεστῶτα
ἐκεῖνος σ' ἀξιώματα θ' ἀνυψωθῇ τὰ πρῶτα,
καὶ θ' ἄρχεται στὸν Χαζινὲ νὰ πέρνῃ τὸν λουφέ του,
ἀλλ' ὅποιος τρώγωντας ἀδρά
σ' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἀντιδρᾷ,
θὰ προσκαλῆται στὸ Γιλδίς νὰ πέρνῃ τὸν καφέ του.

Ἀφερὶμ λέμε στὸν Κιαμήλ, τὸν ξακουστὸ Βεζύρη,
γιατὶ με τοῦτον προκοπὴ θὰ δοῦμε καὶ χαῖρ.
Ἐκεῖνος τὰ κατὰφερε στήν ἀνακατοσοῦρα
κι' ἄνταμ ἐφάνῃ με μισαλὸ κι' ἄνθρωπος τῆς δουλειᾶς,
καὶ λέμε νὰ τοῦ σταίλωμε περὶ ἐκεῖν' ὅλα ποῦρα,
καθὼς εἰς τὸν Βεζύρη τοῦ τῶν Ροῦμ ὁ Βασιληᾶς.

Χαῖρ ὁλὰ γιὰ τὴν Βουλὴ, γιὰ σὰς, πολλὰ τῆ, ζήτω,
κι' ἂμάν κουζούμ, ἂμάν γιαβρούμ, τὴν ἐναρξὶν κηρύττω.

Εἶπεν αὐτά, κι' ὁ Χατισὰχ εἰς τὸ Παλάτι τρέχει,
κι' ἐμαθα τότε, βρὲ τσολιὰ,
γιὰ τὸν δικό μας Βασιληᾶ
γενέθλια πὼς ἔχει.

Κι' εἶπα κι' ἐγὼ στὸν Ρήγα μας: ἂν εἶσαι κι' ἐξηντάρης
ποτὲ τῆς ραδιότητος νὰ μὴ σοῦ λείψῃ ἡ χάρις,
κι' εἴθε μιὰ μέρα, Βασιληᾶ, με χρόνους Μαθουάλα
νὰ σ' ἐξυμνοῦν Βεζύρηδες μες στοῦ χοροῦ τὴν σάλα.